

Sygn. akt: VIII K 78/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Maciej Michałowski

Protokolant sekr. sąd. Sara Ostrowska

w obecności oskarżyciela ---

po rozpoznaniu dnia 21 maja 2019r., 16 lipca 2019r., 08 sierpnia 2019r.

sprawy:

T. G. s. W. i H. z domu G.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04.01.2019 roku, około godziny 05:30 w m. Ł., groził pozbawieniem życia R. O. w ten sposób, że po wyjęciu posiadanego przez siebie pistoletu pneumatycznego marki T. (...), a następnie pozorując repetowanie tego pistoletu przyłożył go do brzucha pokrzywdzonego, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego **T. G.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na mocy art. 190 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych stawka;

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i obciąża go kosztami postępowania w wysokości 532,56 (pięćset trzydzieści dwa i 56/100) złotych.

Dnia 04 stycznia 2019r. R. O. około godz. 05.30 jechał z T. swoim samochodem marki (...) nr rej. (...) do O. do miejsca pracy. Razem z nim jechali tym samochodem jego koledzy F. M. i B. J.. Kiedy poruszali się ul. (...) w T. i przejechali skrzyżowanie z ul. (...) R. O. zaczął wyprzedzać jadąc lewym pasem jadący prawym pasem samochód marki (...) nr rej. (...) kierowany przez T. G.. Zauważył wówczas , że T. G. przyśpieszył jazdę i utrudniał mu wyprzedzenie. Ostatecznie pojazd kierowany przez R. O. wyprzedził samochód , którym kierował T. G.. Obydwa samochody dojechały do Ł. , gdzie zatrzymały się na światłach, ponieważ dla ich kierunku jazdy paliło się światło czerwone.

T. G. wysiadł wówczas z samochodu , podszedł do pojazdu (...) , otworzył drzwi od strony kierowcy i powiedział do R. O. , że ten zajechał mu drogę. R. O. odpiął pasy i wysiadł z samochodu. Między mężczyznami zaczęła się rozmowa , w trakcie której R. O. twierdził , że nie zajechał drogi T. G. , a jedynie wyprzedził go. Z samochodu (...) wysiadł także z lewej strony B. J. , który postanowił podejść do rozmawiających w/w mężczyzn.

W pewnej chwili T. G. wyjął spod kurtki pistolet pneumatyczny koloru czarnego , dokonał jego przeładowania i przyłożył do R. O. na wysokości jego brzucha. Zaskoczony i przestraszony tym zachowaniem R. O. zapytał T. G. co on chce zrobić . Widząc tę sytuację B. J. powiedział do T. G., aby ten się uspokoił dodając: „my jedziemy do pracy i ty też sobie jedź”. Wówczas T. G. skierował pistolet w stronę nóg B. J. i następnie zaczął się oddalać , po czym wsiadł do swojego samochodu i odjechał.

(dowód: zeznania świadka R. O. – k. 81 – 82, 118,

zeznania świadka B. J. – k. 13 – 15, 122 - 123,

zeznania świadka F. M. – k. 16 – 17, 119)

Pistolet , którego użył w trakcie zdarzenia 4 stycznia 2019r. T. G. został tego samego dnia zabezpieczony w jego szafce odzieżowej w miejscu pracy i zabrany przez Policję.

(dowód: zeznania świadka I. Ż. – k. 52 – 53, 119 – 120,

protokół oględzin miejsca – k. 54 – 55)

Pistolet , który przystawił w trakcie zdarzenia T. G. do R. O. był to 4,5 mm jednostrzałowy karabinek pneumatyczny produkcji chińskiej nr (...), który był oryginalny i sprawny i należał do grupy rodzajowej BRONŃ PNEUMATYCZNA.

(dowód: opinia biegłego – k. 88 – 92)

T. G. nie był dotychczas karany sędownie.

(dowód: karta karna – k. 87)

Przesłuchany dwukrotnie w postępowaniu przygotowawczym T. G. oświadczył , że częściowo przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił m.in. , że zwrócił pokrzywdzonemu uwagę , ponieważ ten wyprzedzając go prawie zepchnął go z drogi , na co pokrzywdzony i jego kolega zareagowali gwałtownie i wulgarnie odezwali się do niego , a on jedynie wyjął pistolet wsiadając do samochodu aby móc odjechać (k. 62 – 63, 68 – 70).

Na rozprawie głównej dnia 21 maja 2019r. oskarżony T. G. oświadczył , że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu , a w trakcie zdarzenia chciał zapalić papierosa i w związku z tym wyciągnął zapalniczkę kształtem przypominającą pistolet (k. 117).

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego T. G. były wiarygodne tylko w zakresie w jakim przyznał , że doszło między nim a pokrzywdzonym do rozmowy oraz , że posiadał wówczas przy sobie tzw. wiatrówkę.

Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony nie przeczył temu , że posiadał wówczas w samochodzie w/ w broń i że faktycznie zobaczył ją w trakcie rozmowy pokrzywdzony. Dopiero na rozprawie głównej zmienił wersję zdarzenia twierdząc , że to , co widział wówczas pokrzywdzony nie była to żadna broń tylko zapalniczka mająca kształt pistoletu , a ze schowka w samochodzie żadnej broni nie wyciągał.

Relacja pokrzywdzonego R. O. wskazuje na zupełnie inny przebieg tej części zdarzenia. Pokrzywdzony wyraźnie stwierdził , że to oskarżony podszedł do jego samochodu na skrzyżowaniu w Ł. , a kiedy wysiadł z pojazdu zobaczył , że oskarżony ma broń , którą do niego przystawił. Broń ta wyglądem przypominała broń palną i za taką uznał ją wówczas pokrzywdzony. Obawiał się jej użycia , a jego reakcja nie może budzić zdziwienia , gdyż biegły w swojej opinii stwierdził , iż przedmiotowy pistolet pod względem formy zewnętrznej stanowi replikę 9 mm broni bojowej (ostrej) , której widok może wpływać na ocenę sytuacji w warunkach zagrożenia , że zostanie użyta.

Zaznaczyć należy , że przedmiotowa sytuacja miała przebieg dynamiczny i bardzo nerwowy z uwagi na wcześniejszą sytuację drogową opisywaną przez pokrzywdzonego (tj. próbę wyprzedzenia pojazdu oskarżonego i jego - jak to

określił pokrzywdzony - „złośliwe” utrudnianie tego manewru przez oskarżonego), a tym samym trudno przyjąć , aby pokrzywdzony nie obawiał się , że ze strony oskarżonego nic mu nie grozi , skoro w miejscu ruchliwym , jakim niewątpliwie jest wskazane wyżej skrzyżowanie oskarżony nagle wysiadł ze stojącego na pasie ruchu swojego pojazdu i zbliżył się do kierowcy innego pojazdu tj. pokrzywdzonego w momencie , gdy żadna sytuacja drogowa tego nie wymagała (np. sytuacja polegająca na kolizji drogowej).

Przebieg zdarzenia opisywany przez pokrzywdzonego R. O. znalazł potwierdzenie w relacji bezpośredniego świadka tego zdarzenia B. J., który widział je z bliskiej odległości i dostrzegł broń w ręce oskarżonego wymierzoną w pokrzywdzonego.

Także drugi z pasażerów samochodu pokrzywdzonego tj. świadek F. M. , który usłyszał na miejscu zdarzenia , że oskarżony groził pistoletem R. O. i zauważył , że pokrzywdzony był wystraszony.

Wobec powyższego Sąd uznał , że wersje oskarżonego nie są wiarygodne w tym zakresie , który dotyczył jego zachowania polegającego na wykorzystaniu posiadanej przy sobie broni.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka R. O.. Świadek nie znał przed tym zdarzeniem oskarżonego , a więc nie miał żadnego powodu , aby go złośliwie obciążać w swoich zeznaniach. W sposób szczegółowy , logiczny i konsekwentny opisywał przebieg zdarzenia i zdaniem sądu opis ten był w pełni wiarygodny.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: B. J. , F. M. i I. Ż.. Wszyscy ci świadkowie w sposób obiektywny i przekonujący opisali okoliczności , których dotyczyły ich zeznania.

Jako wiarygodne Sąd ocenił wszystkie dowody z dokumentów, ponieważ były jasne i kompletne.

Oskarżony T. G. swoim zachowaniem opisanym w akcie oskarżenia wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Niewątpliwie jego zachowanie było tego rodzaju , że wzbudziło w pokrzywdzonym obawę , że realnie grozi mu niebezpieczeństwo , skoro był przekonany , iż oskarżony wymierza w jego kierunku broń palną , którą jego zdaniem jeszcze przeładował w sytuacji dużego wzburzenia i gwałtownych emocji. Obawa co najmniej o swoje zdrowie ze strony pokrzywdzonego była więc w pełni uzasadniona.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego T. G..

Mając powyższe na uwadze , uwzględniając też incydentalny charakter niniejszego zdarzenia w dotychczasowym życiu oskarżonego Sąd uznał , że wymierzenie mu kary łagodniejszego rodzaju tj. kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka jest najbardziej adekwatne do społecznej szkodliwości popełnionego czynu , a także spełni cel prewencyjny , represyjny i wychowawczy wobec oskarżonego T. G. i taką karę sąd wymierzył w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 złotych , zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go kosztami postępowania , na mocy art. 627 kpk.